

מ"ת 36795/07 - מדינת ישראל נגד רישא אבו עראר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 15-07-36795

בפני כב' השופטת שרה דברת - ס. נשיא

ה牒

מדינת ישראל
באמצתו פמ"ד ע"ז עוזן ציון קין

נגד

המשיב

רישא אבו עראר (עצייר)
ע"ז ב"כ עוזן נתן טרבלסקי

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות נشك (ניסיאת נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977, קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 494(א)(1) לחוק הנ"ל, חבלה בכונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק הנ"ל ורי באזר מגורים - עבירה לפי סעיף 340א לחוק.
2. על פי כתוב האישום, בין הפלגים חלאה ומחארכה למשפחה אבו ערר התגלה סכסוך בישוב ערערה שבנגב.

ביום 15.6.2015, בשל הסכסוך התלכחה תגרה אלימה רבת משתתפים משני הפלגים, אשר כללה ידי אבני הדדי ושימוש בנשק קר על ידי חלק מהמעורבים. המשיב ואחרים הגיעו סמוך לביתו של נאי אבו ערר בבית 203, שכונה 2, כשהם חמושים באקדחים ובחלק מהתגרה ירה המשיב ואחרים באווור לבתי המגורים בשכונה, כאשר במקום מצויים מספר רב של אנשים משני הפלגים.

המשיב קשר קשור עם מורה אבו עראר, רפאת אבו ערער ואחרים, לשאת נשק ולגרום לחבלה בכונה מחמירה למשתתפי התגרה ולירות באזר מגורים.

כתוצאה מהירוי וזריקת האבני על ידי משתתפי התגרה, ברחו עזיזי אבו עראר (להלן: "המתלון"), הישם אבו עראר (להלן: "הישם") ונאי אבו ערר (להלן: "נאוף"), לתוך חצר הבית כדי להסתתר מהירוי והאבנים שהושלכו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - co.il verdicts ©

המשיב וחלק מאחרים ירו מספר רב של יריות לעבר השלושה, וכתוואה מהיר נפצע המתלון, מספר קליעים בבטנו ובחזהו, אושפז בבית חולים לשעה ימי, נזקק לניטוח חירום ובוטפו של יום נותרו בגופו רסיסים.

.3. המבוקשת סומכת ראיותיה על הودעת עדי ראייה של אחלהס ابو עראר מיום 13.7.15, נאיף ابو עראר מיום 14.6.15-7.6.15, הישאם ابو עראר מיום 7.6.15 ו-14.6.15, וטאלב ابو עראר, מיום 18.6.15, שיזהו את המשיב, כמי שנכח בזירה, אחז בנשק וירה בו. המבוקשת מפנה לגירוש המשיב, הטוען שלא היה בزيارة העבירה באילת, טיעון שאין עולה בקנה אחד עם איicon המCSIIR הסולארי, לפיו ביום האירוע וימים קודם היה מאוכן בערערה.

המבקשת ערה לסתירות מסוימות בחילק מהעדיות, כמו קיומם של שני סוגי נשק שהתרmittelים שנמצאו בזירה ועדים המספרים על יותר משני אקדחים, אך מנגד שם הדגש לכך, כי העדים שהציבו על המשיב שאחז בנשק, אין להם כל סכוסר איתם.

.4. ב"כ המשיב, אשר טען בטוב טעם, שם הדגש על הכרסום בראיות, לפיו המתלון שנפגע מהיר, מעיד כי זיהה את רفات ابو עראר כמי שира בו, כאשר גם מוראד ابو עראר, מחזיק באקדח. תוער שהוא נותן פירוט מדויק של הגילאים של אלה שירו בו. מדובר בקליע אחד ואין הוא מצביע על המשיב כמי שира בו. מה גם שהמתלון לא התבקש לעורוך מסדר זיהוי לתמונות המשיב, לא נשאל אודוטיו ולא התבקרה באמצעות המתלון השאלה, אם המשיב היה שם אם לאו.

.5. ב"כ המשיב הפנה לסתירות עדותה של פנאן ابو עראר, שאמנם מזהה את המשיב כמי שנכח בזירה, אך מעידה כי הוא אחז ברובה, בניגוד לאחרים שהעדיו, כי הוא אחז באקדח ואין מדובר בסתרה של מה בכרך, כיון שיש הבדל מהותי בין רובה לאקדח. סתרה נוספת אליה מפנה ב"כ המשיב היא במיקום היורים.

המתלון העיד שהוא במרחק של כ-10 מ' מהזירה והם כולם היו מעבר לחומה, בעוד פנאן העידה שכל הארבעה שביצעו את הירי נכנסו לחצר הבית וגם מעידה שראתה את הcador שפגע במתלון.

לגביו עדותה של אחלהס ابو עראר טען ב"כ המשיב ובצדק, כי היא אינה נמנית עם עדי התביעה. לעדותה, כולם, למעט המשיב, היו רעולי פנים. מעידה שראתה אותו אחרי סגירה את החלון בקומה 3 ונימן לראות הכל בצילמות האבטחה, אך בצילמות האבטחה אין תמיכה לעדותה.

בעדותה מיום 7.6.15 מצינת שראתה רעל פנים יוצא מאחוריו מכולה ומוציא נשקים מתוך شك בכוונה ללחיקם

לכל מי שנמצא במקומות. כאן נטען לסתירה כיוון שהעדה מצד אחד אומרת, שאינה יכולה לראות את אשר מתחש מאחורי המכולה, אך מנגד מעידה שראתה את המשיב ואדם נוסף רעל פנים מחליפים ביניהם נשקים.

עוד נטען לחקירה מגמתית, שכן החוקר מכנס מילימטרים לפיה של העדה, ובעימות בינה למשיב, לדוגמה, שעלה טענת שאינה יודעת מהיקן הביא המשיב את האקדח, נשאלת ע"י החוקר אם רעל הפנים הוא זה שנתן למשיב את האקדח ועונה בחוב.

כך גם עם עדותו של הנאשם, שהוא אחיו של המתלונן שנפגע. הישאם מעיד שהוא ארבעה ירים עם אקדחים ומצביע על המשיב כמו שהוא אחד מהם. בעימות עם המשיב מצין הוא מספר פעמים, שאינו בטוח למגורי שהוא המשיב ויתכן שהוא מישחו שדומה לו ולמרות זאת החוקר מתעקש שהוא המשיב. מסביר הישאם, שבזמן ירי או קטטה אינו יכול לזהות שמות בוודאות אז נשאל על ידי החוקר, אם הצליח לזהות את המשיב בוודאות ועונה, שלא אמר זאת ובלב זה, כסביר להוכיח שאינו בטוח בזיהוי הוא עוצר את העימות.

מוסיף, שהמתלונן העיד שرك שניים ירו עליו, דבר שעולה בקנה אחד עם התדרmilim שנאספו בשטח ואין זה המשיב.

לגביו הזיהוי של המשיב על ידי הישאם, מצביע על כך שהוזגה בפניו תמונה אחת בלבד.

דין

6. פנאן ابو עראר בעדותה מיום 15.6.2015 שעה 20:15 מעידה כי בהיותה בבית, המשיב ועוד שלושה אחרים, שקפצו מהחומה, נכנסו למטבח ולכל אחד מהם היה נשק ביד והם החלו לשבור כלים במטבח. המתלונן עזיז בא לראות שהקל בסדר ובהיותו בדלת נורה על ידי המשיב.

בעדות מאוחרת יותר באותו היום, מספרת שהארבעה שהגיעו לא היו רעל פנים וראתה את המשיב מחזיק במסκ ארוך וירה בו. ראתה את המשיב יורה במתלונן. בעדותה זו אינה חוזרת על כך שהיורים נכנסו למטבח, אלא שהמתלונן נפגע מחוץ לבית אז נכנס אליה למטבח. ראתה את המתלונן כשהוא נורה על ידי המשיב מחוץ לבית, עת עמדה ליד דלת המטבח.

במהמשך מעידה שرك המשיב אח兹 בנשק בעוד השאר היו עם אבניים (עמ' 2 ש' 23 ואילך) וגם מזהה את המשיב בתמונה שהוזגה בפניה. מעידה שמכירה את המשיב כיוון שהיא לאחותו והוא בן 18-20 (עמ' 2 ש' 4).

אין היא יודעת לזהות הנשק, אך זה נשק ארוך בצבע שחור.

מזהה גם את האחרים על פי התמונות המוצגות בפניה, כמו שזרכו את האבנים ועל פי הקרבה המשפחתית. כשנשאלת היכן בעדותה הראשונה העידה שכולם היו עם נشك, בעוד שהפעם מעידה שرك המשיב אח' בנשך ומה הגרסה הנכונה, עונה "ראשד זה מה שرأיתי בעיניים שלי עם נشك וכל השאר היו עם אבנים. שם היה בלבאן וכל אחד היה בבית מגיע וმתרגם ופה מה שאני אומרת זה אמת... למה שאתה אשקר רק רاشד ראייתי עם נشك" (עמ' 3 ש' 66-67).

מוסיפה, כי המתלון ראה מי יירה בו, אלא שעדותה של פנאן ابو עראר, אינה עולה בקנה אחד עדות המתלון לפיה רפתה הוא שירה בו.

.7. אחלאס ابو עראר בעדותה מיום 7.6.15 בשעה 18:00, מעידה כי ראתה את הארווע מקומה שלישית בבית בו היא מתגוררת, כאשר בקומה ראשונה מתגוררת פנאן, מעידה שראתה שמהabit של יוסף אלרומי מוציאים נשקיים מתוך شك, ראתה את המשיב עם אדם נוסף שהוא רעול פנים וזה שהיה רעול פנים נתן למשיב אקדח עימיו רץ לכיוון הבית של פנאן. לא ראתה מי יירה במתלון, מכירה את המשיב בהיותו שכן וגילו כ-20 שנה, ומתארת כיצד נראה. בתמונה שהוצגה בפניה זיהתה את המשיב.

.8. עוזי ابو עראר, בעדותו מיום 7.6.15 11:30 שעה מעד, שראה את מוראד ابو ערר אח' נושא איזה אקדח בידו והולך לכיוון הבית של נאיף ابو עראר וראה אותו יירה. זיהה אותו בזודאות . אמג'ד ابو עראר זרך אבנים ושבר חלון בבית של נאיף. מעד שרפאת יירה עלי' באקדח בצעע שחור ולא ברובה עומד במרחק של 10 מ' ממנו (עמ' 3 ש' 14 עד עמ' 4 ש' 8).

נאיף ابو עראר בעדותו מיום 7.6.15 17:40 שעה העיד שכasher ראה את המתלון, עזיזי נורה ומחזיק את בטנו, ראה את המשיב יחד עם אחרים לידיו ואת כל אלה שזיהה לרבות המשיב. ראה אותם יורים בזודאות (עמ' 1 ש' 23-22).

معد שהמתלון אמר לו שראה את המשיב ורפאת יורים, כשנאמר לו שאשתו פנאן העידה שرك המשיב היה עם נشك והאחרים עם אבנים, מעד שהם ירו וראה אותם (עמ' 2 ש' 11-8).

معد שהוא שם גם נשקיים ארוכים וגם קצרים במהלך השניות שהספיק לראות (עמ' 2 ש' 22-24).

.9. הישם ابو עראר, אחיו של המתלון, בעדותו מיום 8.6.15 העיד כי ראה את המשיב יחד עם מוראד יוסף ابو עראר, אחיו רافت ابو עראר ובן דודם ראש צaid ابو עראר, הוא המשיב, שלושתם החזיקו אקדחים וירו, נכנס עם אחיו המתלון לבית של נאיף ابو עראר כדי להיות מוגנים מהירוי. הירוי

זריקות האבנים לעבר הבית של נאי אבו עראר נמשך ואחיו היה בנקודת בין המטבח של נאי לחומה, שהינה נמוכה ולא מוגנת, עמד וצעק להפסיק את הירי, כיוון שבבית מצוים רק נשים וילדים, אך הירי נמשך. זיהה את מוראד אבו עראר, אחיו ר爱护 אבו עראר ואת המשיב אז שמע צעקות של אחיו המתלונן שנפגע מהគודר.

10. המשיב, בעדותו ביום 12.7.15 שעה 08:07 מרחק עצמו מהארוע ומהמקום ו מעיד כי היה באילת. מאשר שהמכשיר הסלולארי שלו מצוי בשימושו. כשהשאל "אם אנחנו נבדוק ונמצא, כי אתה לא באילת, מה תגיד על זה" עונה "אני יגיד שהייתי באילת, הייתה לי באילת וזהו" (עמ' 2 ש' 28-29). בעדות ביום 13.7.15 שעה 19:24, כאשר החקיר מציג בפניו סרטון בו הוא נראה בחולצה יrokeה, זורק אבנים עונה, שהוא לא הוא (עמ' 2 ש' 35-36), כאשר נאמר לו שהמכשיר הסלולרי שלו אוקן בערעור ביום הארווע עונה שהמכשיר נשאר בערעור ואין הוא לוקח אותו לאילת (עמ' 3 ש' 48-50). אלא שאמירה זו אינה עולה בקנה אחד עם עדותו הקודמת, שם נאמר לו שם יבדקו מקום המכשיר ויתברר שהוא לא היה באילת, אין הוא עונה שהמכשיר לא היה עימם אלא חזר ואומר שהוא באילת.

כשנאמר לו שחלק מהזמן המכשיר מאוכן באילת וחלק בערעור בגיןכו לטענותו, כי אינו לוקח את המכשיר עימנו לאילת, עונה שאולי מי מהאחיהם שלו שבאו לטיל באילת באו עם המכשיר (עמ' 4 ש' 77 ואילך).

11. בעימות שבין המשיב להישאם מספר היישאם שזיהה את המשיב ו-2 נוספים שלו. מעיד שתחילת זיהה אותם ברחוב, לאחר מכן היה בחצר של נאי ששם היו עצים. לא יכול לזהות את כולם אבל זיהה את השלושה, מוראד, רפאת והמשיב יורים מאקדחים.

בעימות ממשיך המשיב לדבריו בגרסתו שלא היה בערעור. החקיר שואל את היישאם "אתה בטוח כי האדם שি�שב כאן לידך ביצע ירי במהלך הקטטה..." והישאם עונה "במהלך הקטטה שיש בה ירי קשה להבחין ב-100%, אבל האנשים שמסורתם הם האנשים שהצלחת לזהות" (עמ' 3 ש' 40-43).

צפיתי בדיסק של העימות ובנגוד לטיעוני של ב"כ המשיב, אין היישאם חוזר בו מהזיהוי של המשיב, כמו שהחזק אקדמי בידו וירה, חוזר מספר פעמים על שזיהה את המשיב ואת השניים האחרים, מוראד ורפאת, שב ואומר שהצלחת לזהות את השלושה. צפיתי גם בדיסק העימות שבן היישאם ורפאת ושם חוזר היישאם על עיקרי הדברים לפיהם ראה את המשיב יחד עם השניים האחרים יורים. העימות בין היישאם למשיב מופסק לאחר שמתפתח ייכוח ביניהם חלקו בשפה הערבית ולא כי היישאם חוזר בו מעדותו.

בעימות שבין המשיב לפנאי ابو עראר, מאשרת שראתה את המשיב יורה.

12. אכן, יש סתיות בין העדויות, אבל במקרים רבים מהתהום ארוע הקטטה שבו היו משתתפים רבים, מפרקן אבנים ונורו יריות אך, ככל אחד מעדים שראו את המשיב אוחז אקדח בידו וירוה. נכון שפנאי מעידה היה זה נשק גדול אבל סתירה זו, כמו גם אחרות, תתרור במהלך שמייעת הראות בתקיק.

אכן, המתוון מעיד, שלא המשיב הוא שירה בו, אך גם בכך אין סתירה מהותית, שכן חלק מהעדים כלל לא העידו שהמשיב הוא שירה במתוון, אלא כי ראו אותו יורה, אך שלגביו עבירות נשקי, קשרת קשר לפשע ורי באזר מגורים קיימות גם ראיות לכואורה. גם אם נתעלם מכל העדויות האחרות, די במידותיו של הנאשם, שלא נסתירה ואין הוא חוזר בו במידותיו שיזיה את המשיב יחד עם שניים אחרים בנשק וירויים יחד עם עדותו של המשיב המרחק עצמו מזירת האירוע כדי להקים תשתיית ראייתית לכואורה, לעבירות המזוהה לו, למעט העבירה של חבלה חמורה. הנאשם גם אינו מעיד שראה את המשיב יורה במתוון, אלא שראה אותו יורה. משכך אין כל כר松ם בריאות המזוהה למשיב, למעט העבירה של חבלה חמורה שענינה הירוי במתוון, לגביה קיימם כר松ם של ממש.

מעשו של המשיב מקימים עילה למעצר, מפת החשש לביטחון הציבור, שעה שהירוי בוצע באזר מגורים, בו התגדרו מספר רב של בני אדם ורק בדרך נס לא נפגעו עוד אנשים ועל המשיב להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית שהונחה לפתחו.

בשלב זה על בית המשפט לשקל חלופת מעצר. התייחסות לכך תינתן לאחר שתוצע חלופת מעצר.

**ניתנה היום, י"ג אב
תשע"ה, 29 يول ****2015, במעמד ב"כ**
המבקשת עו"ד
ボחנין, המשיב
וב"כ עו"ד נת **טרבלסקי.
שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיה******